

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Русе, 24.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Йордан Дамаскинов

Членове: Палма Тараланска
Боян Войков

при участието на секретаря Десислава Ботева
като разгледа докладваното от Йордан Дамаскинов Въззивно търговско дело
№ 20224501000100 по описа за 2022 година

Производство по въззивно обжалване – глава XX от ГПК.

„Ипокредит“ ООД ЕИК *** гр. Г.О., представлявано от А.П. чрез юрисконсулт Р.С. подава въззивна жалба срещу решение № 1109/15.12.2021г. по гр. д. № 887/2021г. на Русенски районен съд. Жалбоподателят счита решението за неправилно и незаконосъобразно. Моли окръжния съд да отмени решението на районния съд и да постанови друго, с което да уважи предявения иск и да присъди направените по делото разноски.

Жалбата е подадена в законния срок от надлежна страна по делото против подлежащо на въззивно обжалване решение на районния съд. След указание от районния съдия жалбоподателят е внесъл държавна такса по жалбата.

Въззивната жалба е процесуално допустима. Същата е редовна - съдържа реквизитите, посочени в чл. 260, т. 1, 2, 4 и 7, както и необходимите приложения, посочени в чл. 261 ГПК.

Препис от жалбата е изпратен на другата страна. Постъпил е писмен отговор от ЕМ. П. Д. ЕГН ***** чрез пълномощник адв. К.Б., че жалбата е неоснователна.

Окръжният съд прецени събраните доказателства, доводите на страните и правилността на обжалваното решение и установи следното:

Предмет на делото са два обективно съединени искиове с процесуално-правно основание чл.422 от ГПК за установяване съществуването на парични задължения на кредитора „Ипокредит“ ООД ЕИК ***, представлявано от управителя А.П., срещу длъжника ЕМ. П. Д. ЕГН ***** както следва:

1. Сума в размер на 1094.78 лева, представляващо неизплатени суми по запис на заповед от 20.08.2019г., издаден като допълнително обезпечение на Договор за потребителски кредит №РССН88/20.8.2019г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 7.10.2020г. до окончателното изплащане вземането, направените по делото съдебни разноси, както и направените разноси по частно гражданско дело 4585/20г.
2. Сума в размер на 992,67 лева, представляващо неизплатени суми по запис на заповед от 11.09.2019г., издаден като допълнително обезпечение на Договор за потребителски кредит № РССН94/11.9.2019г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 7.10.2020 до окончателното изплащане на вземането, направените по делото съдебни разноси, както и направените разноси по частно гражданско дело 4586/20г.

Русенският районен съд с обжалваното решение е отхвърлил изцяло тези искиове на няколко основания.

Районният съд е приел, че в процесиите записи на заповед фигурира основаниято, на което са издадени - двата договора за кредит. В случай, че видно от записите на заповед, както се твърди от ищеца и както е констатирано и от вещото лице, поетото в менителничните ефекти обещание за плащане е обвързано със съществуването на кауза, то тези менителнични ефекти са недействителни съгласно чл.535, т.2 от ТЗ. Този извод на районния съд е необоснован. В текста на двата записа на заповед не се съдържа позоваване на договор за потребителски кредит. Обещанието да се плати е безусловно и не е посочено никакво основание. Следователно двата записа на заповед са редовни от външна страна и могат да бъдат основание за издаване на заповеди за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 т. 10 от ГПК.

Чл. 417 т. 10 от ГПК изисква когато ценната книга обезпечава вземане,

произтичащо от договор, сключен с потребител, към заявлението да се прилага договорът, ако е в писмена форма, заедно с всички негови приложения, включително приложимите общи условия. Изискването е свързано със задължението на заповедния съд служебно да прецени дали искането не се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това. В случая страните не спорят, че двата записа на заповед са издадени като допълнително обезпечение на задълженията за връщане на парични суми по два договора за потребителски кредит: №РССН88/20.8.2019г. и № РССН94/11.9.2019г.

В Тълкувателно решение 4/2013 ОСГТК на ВКС т. 17 се сочи, че с въвеждането на твърдения или възражения от поемателя или от издателя за наличието на каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден редовният запис на заповед, се разкрива основанието на поетото задължение за плащане или обезпечителния характер на ценната книга. В тази хипотеза в производството по чл.422 ГПК на изследване подлежи и каузалното правоотношение доколкото възраженията, основани на това правоотношение, биха имали за последица погасяване на вземането по записа на заповед. При липса на спор между страните относно наличието на конкретно каузално правоотношение, чието изпълнение е обезпечено с издадения запис на заповед, съдът разглежда заявените от ответника – длъжник релативни възражения, като например: за невъзникване на вземането, за погасяването му или за недействителност на основанието по каузалното правоотношение. При въведено твърдение на ищеца с исковата молба по чл.422 ГПК, че вземането му по издадената заповед за изпълнение произтича от конкретно каузално правоотношение, изпълнението по което е било обезпечено с издадения запис на заповед, не се променя предметът на делото. Ищецът – кредитор сочи обезпечителната функция на записа на заповед спрямо каузалното правоотношение, като доказва вземането си, основано на менителничния ефект.

Съдебно-счетоводната експертиза по делото установява, че ЕМ. П. Д. е получила по двата договора следните суми: по договор №РССН88/20.08.2019 г. - 1100 лв.; по договор №РССН94/11.09.2019 г. - 850 лв. ЕМ. П. Д. е заплатила на „Ипокредит“ООД по двата договора както следва: по договор №РССН88/20.08.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от

20.08.2019 г. — 174,18 лв.; по договор №РССН94/11.09.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от 11.09.2019 г. — 29,65 лв. (двадесет и девет лева и шестдесет и пет стотинки). Размерът на неизплатените главници и лихви по двата договора към датата на депозиране на заявленията по чл.417 от ГПК 07.10.2020 г., респективно на задължението по запис на заповед с дата на издаване 20.08.2019 г. и запис на заповед с дата на издаване 11.09.2019 г. към същата дата са както следва:

= по Договор №РССН88/20.08.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от 20.08.2019 г. неизплатена главница в размер на 997,14 лв., падежира в периода от 20.10.2019 г. до 20.03.2020 г. вкл., неизплатена договорна лихва в размер на 97,64 лв., начислена за периода от 20.10.2019 г. до 19.03.2020 г. вкл. и падежира в периода от 20.11.2019 г. до 20.03.2020 г. вкл

= по Договор МРССН94/11.09.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от 11.09.2019 г. неизплатена главница в размер на 849,25 лв., падежира в периода от 11. 10.2019 г. до 11.05.2020 г. вкл., неизплатена договорна лихва в размер на 128,42 лв., начислена за периода от 11.10.2019 г. до 10.05.2020 г.вкл. и падежира в периода от 11.11.2019 г. до 11.05.2020 г. вкл.

Окръжният съд намира за правилни изводите на районния съд, че двата договора за потребителски кредит не съдържат задължителни елементи по чл. 11 от Закона за потребителския кредит: т. 9. лихвения процент по кредита; т. 10. годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. Договорите по отношение на лихвата препращат в чл. 7 към „Схема на плащанията – Приложение 1“. Извън текста на основните договори в тези приложения лихвата е посочена 3,40% без да се посочи периода, за който се отнася. От заключението на вещото лице става ясно, че това е месечен лихвен процент. Обикновено лихвата се посочва на годишна база и вещото лице го посочва 40,80 % годишна лихва, но от текста на договорите това не става ясно, тоест договорите в тази част не са ясни за потребителя. В чл. 10 е посочен годишен процент на разходите по кредита 49,374% в първия договор

и 49,362% във втория. В договорите не са посочени взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. Вещото лице посочва, че в годишния процент на разходите е включена само годишната възнаградителна лихва, но отново не става ясно откъде идва разликата между годишна лихва 40,80 % и ГПР 49,374% и 49,362%.

Чл. 22 от ЗПК постановява, че когато не са спазени изискванията на чл. чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20, договорът за потребителски кредит е недействителен, а чл. 23 - когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Следвайки тези норми окръжният съд приема, че ответникът дължи връщане на неизплатената чиста стойност на сумите по двата недействителни договори за кредит, а именно: по договор №РССН88/20.08.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от 20.08.2019 г. неизплатена главница в размер на 997,14 лв., падежирала в периода от 20.10.2019 г. до 20.03.2020 г. вкл., а по договор №РССН94/11.09.2019 г. с допълнително обезпечение запис на заповед от 11.09.2019 г. неизплатена главница в размер на 849,25 лв., падежирала в периода от 11.10.2019 г. до 11.05.2020 г. вкл.

Записите на заповед са абстрактни самостоятелни сделки. След като се установи, че по недействителните договори се дължи плащане, макар и на основание чл. 34 от ЗЗД, установителните иски по записите на заповед следва да бъдат уважени до размерите на дължимите суми.

Районният съд е достигна до друг неправилен извод. Решението за отхвърляне на исовете в частта за дължимите суми е неправилно и следва да бъде отменено.

Мотивиран така Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1109 от 15.12.2021г. по гр. д. № 887/2021г. на Русенски районен съд в ЧАСТТА, с която са отхвърлени предявените от „Ипокредит“ ООД, с ЕИК:*** със седалище и адрес на управление: гр.Г.О., п.к. ****, ул.„Г.И.“ №*, ет.*, офис-*, представлявано от управителя А.П.,

срещу ЕМ. П. Д. с ЕГН:***** установителни искиове с процесуално-правно основание чл.422 от ГПК вр с чл.210 от ГПК, вр. с. чл. 79, ал.1 от ЗЗД, вр. с чл.240 от ЗЗД, и чл.86, ал.1 от ЗЗД за сумата от 997,14 лв. по запис на заповед от 20.08.2019 г. и за сумата 849,25 лв., неизплатена главница по запис на заповед от 11.09.2019 г. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА за установено съществуването на парични задължения на кредитора „Ипокредит“ ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Г.О., п.к. ****, ул.,Г.И." №*, ет.*, офис-*, представлявано от управителя А.П., срещу ЕМ. П. Д. с ЕГН:***** с. Щ., област Р., ул. „М." № *, както следва:

1. **997,14** лв. неизплатена главница по запис на заповед от 20.08.2019 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 7.10.2020г. до окончателното изплащане вземането, за което е издадена заповед за изпълнение № 260264/9.10.2020г. по ч. гр. д. № 4585/2020г. Русенски районен съд.

2. **849,25** лв., неизплатена главница по запис на заповед от 11.09.2019 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - 7.10.2020г. до окончателното изплащане вземането, за което е издадена заповед за изпълнение № 260339 от 15.10.2020г. по ч. гр. д. № 4586/2020г. Русенски районен съд.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1109 от 15.12.2021г. по гр. д. № 887/2021г. на Русенски районен съд в ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

ОСЪЖДА ЕМ. П. Д. с ЕГН:***** с. Щ., област Р., ул. „М." № *, да ЗАПЛАТИ на „Ипокредит“ ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Г.О., п.к. ****, ул.,Г.И." №*, ет.*, офис-*, представлявано от управителя А.П., сумата **73,80** лв. съразмерни разноси по ч. гр. д. № 4585/2020г. РРС и **69,31** лв. съразмерни разноси по ч. гр. д. № 4586/2020г. РРС.

ОСЪЖДА ЕМ. П. Д. с ЕГН:***** с. Щ., област Р., ул. „М." № *, да ЗАПЛАТИ на „Ипокредит“ ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Г.О., п.к. ****, ул.,Г.И." №*, ет.*, офис-*, представлявано от

управителя А.П., сумата **364,86** лв. съразмерни разноси в исковото производство за двете инстанции.

ОСЪЖДА „Ипокредит“ ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Г.О., п.к. ****, ул.„Г.И.“ №*, ет.*, офис-*, представлявано от управителя А.П., да ЗАПЛАТИ на адв. К.И.Б. ЕГН *****гр. С., ул. „Г.“ № **, оф **, в качеството ѝ на пълномощник по чл. 38, ал.2 от ЗА на ЕМ. П. Д. сумата **376** лв. адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____